

vil kunne koordineres med samt betjene sig af allerede eksisterende administrative faciliteter; vil kunne holdes inden for beskedne rammer. Det vil imidlertid først være muligt at udtale sig om administrationsapparatets omfang, når sygesikringsordningen for søfarende er endeligt udformet, samt når det nærmere er klarlagt, i hvilket omfang administrationen kan samkøres med eksisterende administrative funktioner.

I betænkning nr. 568 er det side 24-25 anslået, at sygesikringsudgiften pr. søfarende inkl. administrationsudgift på 50 kr. ved 1968 pris- og lønniveau vil andrage ca. 620 kr. årlig. Der har dog ikke været foretaget beregninger over udgifterne ved alle dele af en offentlig sygesikring for søfarende og således heller ikke, for så vidt angår § 1, stk. 2, 2. og 3. punktum. Dette må bl. a. ses på baggrund af, at der ikke foreligger tilstrækkeligt statistisk materiale til belysning af disse forhold. Det kan dog i denne forbindelse oplyses, at antallet af hyresøgende søfarende, der har fået udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse i Antwerpen, Kobe, New York, Rotterdam og Genua i januar 1971 var 102. Det skønnes på dette grundlag, at udgifterne til ydelser efter § 1, stk. 2, 2. og 3. punktum, vil være beskedne.

Ifølge sømandsskattekontorets årsberetning for 1968 var der i august måned 18.145 søfarende under sømandsskatteordningen, hvoraf 2.252 var udlændinge. Det samlede antal registreringer i centralregistret for søfarende var pr. 1. februar 1971 på 44.881. På grundlag af det foreliggende materiale må det skønnes, at omkring 15-20.000 personer vil blive omfattet af den offentlige sygesikring for søfarende.

Spørgsmål 8:

Hvilke fordele og ulemper ville det medføre, hvis alle blev berettiget til ydelsen straks efter tilflytningen?

Svar:

Såfremt alle, der tilflytter fra udlandet, umiddelbart fik ret til sygehjælp uden ventetid, ville der være risiko for, at personer, der hidtil havde opholdt sig i udlandet, og som ikke havde til hensigt at tage vedvarende ophold her i landet, anmeldte flytning til Danmark alene med det formål at opnå adgang til lovens hjælpetydelser i

tilfælde, hvor disse ydelser var mere fordelagtige end i det land, hvorfra de pågældende var tilflyttet. En sådan ordning ville medføre den fordel, at man ikke behøvede at kontrollere, om ventetiden var udløbet, men mulighederne for misbrug synes at være så betydelige, at en ventetid af den grund næppe bør afskaffes. Det må herved også tages i betragtning, at udgiften ved sygesikringens ydelser efter forslaget vil blive finansieret af offentlige midler, der tilvejebringes ved hjælp af skatter eller afgifter.

Spørgsmål 9:

Afattelsen af § 2, stk. 3, sidste punktum, synes at pege i retning af, at *realisationen* af beslutningen påhviler det sociale udvalg, medens ordvalget i bemærkningerne til bestemmelsen — „pålægge“ — peger i anden retning. Hvorledes tænkes en overførelse gennemført?

Svar:

Når der foreligger en situation som beskrevet i forslaget § 2, stk. 3, sidste punktum, må det bero på det sociale udvalgs skøn, om de heromhandlede personer bør overføres til den persongruppe, der omhandles i § 2, stk. 1. Ved udøvelsen af dette skøn må det tages i betragtning, om der er nærliggende udsigt til, at den pågældende påny vil få brug for offentlig hjælp (eller personligt tillæg til en social pension) til dækning af udgifter til sygebehandling eller dermed forbundne betalingsudgifter, såfremt han ikke henføres til § 2, stk. 1.

Det sociale udvalgs afgørelse vil kunne indankes efter reglerne i lovforslagets § 24, stk. 4-5.

Spørgsmål 10:

Det bedes oplyst, hvorledes et barns sygesikringsstilling vil være, såfremt kun den ene af forældrene foretager anmeldelse efter § 2, stk. 3, 1. punktum.

Svar:

Såfremt den ene af to ægtefæller foretager anmeldelse efter § 2, stk. 3, kan anmeldelsen tillige omfatte den pågældendes hjemmевærende børn under 16 år. Hvis den anden ægtefælle omfattes af ordningen efter § 2, stk. 1, og der ikke er indgivet anmeldelse efter § 2, stk. 3, vedrørende hjemmевærende